

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12603** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Изпълнителен директор -П. П. и Председател на УС- М. Ц., чрез юрк.Е. И., срещу Решение № Ж-991 от 29.10.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на „Топлофикация София“ ЕАД са дадени следните задължителни указания: 1. В 10-дневен срок от получаване на настоящото решение „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на жалбоподателите дължимата неустойка по чл.39, ал.1 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в [населено място] за недоставена топлинна енергия след изтичане на 48-часовия срок за спиране на топлоподаването в сградата; 2. В 7-дневен срок след изпълнение на т. 1 „Топлофикация София“ ЕАД да уведоми Комисията за предприетите действия.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно -постановено при нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила. Излагат аргументи, за неизпълнение на задължителните указания на съда дадени с Решение №4938/13.05.2025г. по адм.дело № 12035 от 2024г по описан на ВАС, с което е потвърдено Решение №20914/23.10.2024г. по адм.дело № 3676/2024г. на АССГ. Твърди се, че Комисията е следвало да обсъди дали демонтажа на електромера от трето за отношението лице следва да се определи като повреда, която не е

отстранена в рамките на 48 часа от възникването ѝ, за да доведе до заплащане на неустойка. Прави се искане за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно. Претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юр.Т., който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на процесното решение. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юр. Н., който оспорва жалбата и моли решението на комисията да бъде потвърдено като законосъобразно. Претендира разноски. В депозираните писмени бележки излага подробни съображения за законосъобразността на решението на КЕВР.

Заинтересованата страна – Собствениците на жилищна сграда, находяща се в [населено място], [улица], се представляват от Г. К., който оспорва жалбата и решението на комисията да бъде потвърдено като законосъобразно.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, редовно призовани не се представляват, не взимат становище по спора.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 79-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С Решение № 4938/13.05.2025 г. по адм. дело № 12035 от 2024г. по описа на ВАС, е потвърдено Решение № 20914/23.10.2024г. по адм. дело № 3676/2024г. на АССГ, с което Решение № Ж-165/27.02.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е отменено в частта по т.П от дадените задължителни указания и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне.

Въпросното производство е образувано по повод депозирана жалба от заинтересованата страна – Собствениците на жилищна сграда, находяща се в [населено място], [улица], с която са възразили срещу действията на служителите на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, които са демонтирали електромера в абонатната станция на горепосочения адрес, без да издадат надлежно протокол за тази дейност и без присъствието на представители на „Топлофикация София“ ЕАД, като с действията си служителите на електроразпределителното дружество са ограничили възможността абонатната станция да бъде включена към електроразпределителната мрежа и са лишили обитателите на сградата да ползват услугите на „Топлофикация София“ ЕАД за отопление в периода от 18.11.2023г. до 17.01.2024г.

На 17.01.2024г. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД са монтирали средство за търговско измерване (СТИ) и абонатната станция е включена в електроразпределителната мрежа.

По повод жалбата КЕВР е постановила Решение Ж-165/27.02.2024г., с което са били дадени задължителни указания на „Топлофикация София“ ЕАД, а именно: „ В 10-дневен срок от получаване на настоящото решение „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на жалбоподателите дължимата неустойка по чл.39, ал.1 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в [населено място] за недоставена топлинна енергия след изтичане на 48-часовия срок за спиране на топлоподаването в сградата. Тази част от Решението на Комисията е била обжалвана

първоначално пред АССГ, а в последствие и пред ВАС. С цитираните по-горе решения, е било отменено Решение Ж-165/27.02.2024г. на КЕВР и преписката е била върната на административния орган за ново произнасяне.

Със Заповед № 3-Е-223/10.07.2025г., изм. със Заповед № 3-Е-257/12.08.2025г. и Заповед № 3-Е-278/11.09.2025г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група със задача да разгледа и анализира жалбата при спазване мотивите на съда.

КЕВР е привлякла към административно производство и „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, във връзка с дадените в съдебните решения указания.

На 10.09.2025г. КЕВР е изпратила до „Топлофикация София“ ЕАД и до „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД писма, в които на основание чл. 142, ал. 5 и чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от електроразпределителното дружество е изискано представяне на актуална информация, след постановяване на посочените по-горе съдебни решения, свързана с поставените възражения в жалбата.

На 17.09.2025г. „Топлофикация София“ ЕАД е депозирала своето становище по спора пред Комисията.

На 18.09.2025г. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД също е депозирала становище пред КЕВР:

Административния орган е установил, че през 2006г. е била подменена абонатната станция захранваща сградата в [населено място], [улица] нова в изпълнение на Договор за рехабилитация на топлофикационната система на [населено място]. В абонатната станция е бил монтиран електромер от компетентното към онзи момент електроразпределително дружество „Електроразпределение-Столично“ ЕАД, като по този начин абонатната станция е била захранвана с електрическа енергия, необходима за осъществяване на топлоснабдяването на жилищната сграда.

На 18.11.2023г. е бил демонтиран електромера от абонатната станция, което е довело и до преустановяване на електрозахранването на абонатната станция и съответно до прекъсване и на топлоснабдяването в жилищната сграда в [населено място], [улица].

В представената пред КЕВР информация „Топлофикация София“ ЕАД е посочило, че няма информация кога и при какви обстоятелства е демонтирано въпросното средство за търговско измерване.

В представената пред КЕВР информация „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, е посочило, че в клиентската информационна система на дружеството няма данни преди 2024г. абонатната станция на горепосочения адрес да е била присъединена към електроразпределителната мрежа като самостоятелен обект и да е имала отделно измерване на електрическата енергия, като служители на електроразпределителното дружество не са монтирали/демонтирали електромер за абонатната станция в изпълнение на служебните си задължения преди 23.01.2024г.

КЕВР са се позовали на разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в [населено място] предвижда, че „когато по вина на Продавача повредите в топлопреносната мрежа или абонатната станция не са отстранени в срок от 48 часа, той дължи неустойка в размер на стойността на недоставената топлинна енергия за периода на закъснението.“

Като Комисията е приела, че абонатната станция е останала без електрозахранване, поради което клиентите на топлопреносното дружество са били лишени от услугите на дружеството по подписан между тях договор, като спирането на топлоподаването не е по вина на собствениците на жилищна сграда, находяща се в [населено място], [улица].

Административният орган е констатирал, че „Топлофикация София“ ЕАД е била длъжна да установи, че електрозахранването на абонатната станция е било преустановено и да предприеме съответните действия по възстановяване на същото. КЕВР е посочила в решението си, са, че причините, довели до спиране на топлоподаването, както и търговските взаимоотношения между „Топлофикация София“ ЕАД и „Електроразпределение Запад“ ЕАД, не попадат в обхвата на правомощията на Комисията. Като са достигнали до крайния извод, че искането по жалбата да бъде заплатена неустойка от „Топлофикация София“ ЕАД съгласно чл. 39, ал. 1 от Общите условия на дружеството за недоставената топлинна енергия след изтичане на 48-часовия срок от спиране на топлоподаването в сградата е основателно, във връзка с което са дали и съответните задължителни указания.

Решението е връчено по електронен път на „Топлофикация София“ ЕАД на 31.10.2025г., поради което подадената на 13.11.2025г. жалба до АССГ е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г.

В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка и представените от страните писмени доказателства- Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в [населено място].

Административен съд София-град, III отделение, 79 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и съгласно ат. 7 на чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147, ал. 1 от Наредба №3 за лицензиране на дейностите в енергетиката от 21.03.2013 г. (Наредба № 3).

Решението отговаря на изискванията за писмена форма съгласно чл. 59 ал. 1 от Административнопроцесуатния кодекс (АПК).

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Същевременно обаче, съдът приема, че в оспореното решение липсват ясни и пълни мотиви, свързани с изпълнение на указанията дадени в Решение № 4938/13.05.2025 г. по адм. дело № 12035 от 2024г. по описа на ВАС и Решение № 20914/23.10.2024г. по адм. дело № 3676/2024г. на АССГ. В посочените решения изрично е указано на административния

орган, че следва да обсъди дали демонтажа на електромера от трето за правоотношението лице следва да се определи като повреда, която не е отстранена в рамките на 48 часа от възникването ѝ- това не е направено в оспорения акт, липсват каквито и да е съображения в тази насока. В цитираните решения изрично е посочено, че разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в [населено място] предвижда необходимост от установяване на два факт- повредата и вината като юридически факти и последвалото бездействие от страна на продавача, осъществяването в действителността на които елементи са основанието за ангажирането на отговорността. Констатирано е, че по тези елементи от фактическия състав на посочената разпоредба КЕВР не е взела отношение и не ги е изяснила в пълнота. В оспореното пред настоящия съдебен състав решение е изяснен единият от тези факти, а именно наличието на вина, но липсват каквито и да е аргументи от страна на административния орган, защо е приел, че в случая е налице повреда в конкретния казус.

На следващо място, в двете съдебни решения изрично е посочено, че не е взето отношение от административния орган и относно факта, че се дават указания по прилагане на текст от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от "Топлофикация София" ЕАД. Посочено е в съдебните решения, че общите условия уреждат договорни отношения между дружеството и неговите клиенти, т.е. попадат извън обхвата на регулираните от КЕВР отношения и извън обхвата на правомощията на регулаторния орган, регламентирани в разпоредбата на чл.22, ал.5 от ЗЕ. В обжалваното решение на КЕВР, не са изложени каквито и да е съображения в тази насока, като не е обоснована компетентността на административния орган да дава задължителни указания по прилагане на текстове касаещи договорни отношения между „Топлофикация София“ ЕАД и клиентите им.

Липсата на ясни и пълни мотиви, се приемат за съществено нарушение на изискването за форма, което прави акта незаконосъобразен и е основание за неговата отмяна.

Гореизложените съображения налагат извода, че оспореният административен акт не съответства на изискванията на процесуалния закон, тъй като е налице порок по смисъла на [чл. 146, т. 2 АПК](#). Поради тази причина актът подлежи на отмяна, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл. 146, ал.1, т. 4 и т. 5 от АПК.

С оглед изхода на делото на „Топлофикация София“ ЕАД следва да се присъдят заявените разноски. Същите са формирани от държавна такса от 50 лв. и юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя, които се определят на 200 лв. /на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ/, като размерът им е общо 127,82 евро.

С оглед на горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] Решение № Ж-991 от 29.10.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на „Топлофикация София“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] сумата от 127,82 евро- представляваща съдебно-деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.